

Αλβανίας Ιωάννης: Ιστορική ημέρα η σημερινή για την Εκκλησία της Αλβανίας

[Αυτοκέφαλες Εκκλησίες](#) / [Εκκλησία της Αλβανίας](#)



Σήμερα, 2 Αυγούστου, συμπληρώνονται 34 χρόνια από την ενθρόνιση του μακαριστού Αρχιεπισκόπου Αναστασίου ως προκαθημένου της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Αλβανίας, ένα γεγονός-ορόσημο για την αναγέννηση της Ορθοδοξίας στη χώρα.

Απευθυνόμενος σήμερα προς τους πιστούς ο Μακαριώτατος Αρχιεπίσκοπος Αλβανίας κ.κ. Ιωάννης ανέφερε: "Σήμερα είναι μια ιστορική ημέρα για την Εκκλησία μας. Πριν από τριάντα τέσσερα χρόνια, ο μακαριστός Αρχιεπίσκοπος Αναστάσιος ενθρονίστηκε ως Αρχιεπίσκοπος της Αυτοκέφαλης Ορθόδοξης Εκκλησίας της Αλβανίας. Θα τον θυμόμαστε πάντα με ευγνωμοσύνη και ευχαριστία



Η πορεία του μακαριστού Αλβανίας Αναστασίου

Η πορεία του ξεκίνησε τον Ιανουάριο του 1991, όταν ως Πατριαρχικός Έξαρχος ανέλαβε την αποστολή να αναστηλώσει μια Εκκλησία πλήρως διαλυμένη από τον πιο σκληρό αθεϊστικό διωγμό παγκοσμίως. Έφτασε σε μια χώρα όπου οι ναοί ήταν ερείπια και ο κλήρος σχεδόν ανύπαρκτος, με τις πρώτες του λέξεις να γίνονται το σύνθημα της αναγέννησης: «Krishti u Ngjall!» («Χριστός Ανέστη!»)

Η εκλογή του ως Αρχιεπισκόπου στις 24 Ιουνίου 1992 προκάλεσε έντονη πολιτική κρίση, καθώς η αλβανική κυβέρνηση, αν και τον σεβόταν, απέρριπτε τη σύσταση Ιεράς Συνόδου αποκλειστικά από Έλληνες. Αντιμετωπίζοντας ένα τεράστιο δίλημμα και πιέσεις, ο Αρχιεπίσκοπος αποδέχθηκε την ευθύνη, πιστεύοντας στο θέλημα του Θεού. Η ενθρόνισή του στις 2 Αυγούστου 1992 δεν ήταν το τέλος των δοκιμασιών, αλλά η αρχή, καθώς έγινε εν μέσω διαδηλώσεων εθνικιστικών κύκλων. Όπως ο ίδιος περιέγραψε, δεν ανέβηκε σε θρόνο, αλλά σε «ένα πρωτόγονο σκαμνί που έτριζε».

Από εκείνη την ημέρα, ηγήθηκε ενός titάνιου έργου αναδημιουργίας. Υπό την

καθοδήγησή του, ανεγέρθηκαν 150 νέοι ναοί, αναστηλώθηκαν 60 μνημεία και επισκευάστηκαν 160 ναοί. Δόθηκε απόλυτη προτεραιότητα στη μόρφωση ενός νέου, γηγενούς κλήρου, με τη χειροτονία 168 νέων κληρικών που αποφοίτησαν από τη Θεολογική Ακαδημία που ο ίδιος ίδρυσε.

Παράλληλα, ανέπτυξε ένα τεράστιο κοινωνικό και ανθρωπιστικό έργο για όλους τους πολίτες ανεξαρτήτως θρησκειότητας, ιδρύοντας σχολεία, το διαγνωστικό κέντρο «Ευαγγελισμός» και οργανώνοντας προγράμματα βοήθειας σε περιόδους κρίσεων, όπως στην εμφύλια αναταραχή του 1997 και την κρίση του Κοσόβου το 1999. Η συμβολή του στην ειρηνική συνύπαρξη και τη συμφιλίωση στα Βαλκάνια υπήρξε καθοριστική, οδηγώντας στην υποψηφιότητά του για το Νόμπελ Ειρήνης το 2000.

Η επέτειος της ενθρόνισής του αποτελεί, συνεπώς, μια διαρκή υπενθύμιση της δύναμης της πίστης να φέρνει την ανάσταση μέσα από τα ερείπια.



